



Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorumqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolvtiones ... quàm brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Missa.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10447

Covar. pract. q. c. 5. n. 2. cap. significasti,
de off. ord. deleg. & ibi gl.

MISSA.

Primò, an Missa celebrata pro anima defuncti, magis profit illius animæ, si celebretur, ubi est corpus defuncti, quàm alibi?

Respondetur, quòd sic, ita Inn. in c. fraternitatem, de sepul. & audiui quendam Reverendissimum Archiepiscopum dixisse mihi, quòd ita respondit sibi Gregor. XIII. cum petisset ab eo, an potuisset transferre Missas relictas à locis, in quibus sepulti erant illi, quorum antecessores eas reliquerunt: sed ego censeo, stante magna necessitate, posse transferri, putà quia Ecclesia est diruta, vel in loco derelicto sine populo, vel periculoso. faciunt ea, quæ dicentur in verb. visitatio, dub. 9.

Secundò, an sit prohibitum Sacerdoti, novas Missas celebranti, ad Offertorium ante Altare stanti versus populum, aliquas eleemosynas, & oblationes, de quibusvis rebus fiant, à sponte dantibus accipere, an idem prohibeatur parochis, & aliis Sacerdotibus?

Respondetur ex mente sanctissimi Domini Papæ à sac. Congreg. declarat. 511. in meis, in facto Episcopi Papiensis, in hæc verba, Reverendissimus Episcopus Papiensis supplicavit humiliter Illustrissimo, & Reverend. DD. VV. ut dignentur declarare infrascriptum dubium: Dabitur, cum in decreto Conc. Trid. sess. 22. de observandis, & evitandis in celebra-

tione Missæ, quod incipit: Quanta cura sint illa verba, quæ incipiunt, & quicquid promissis novis, usque ad illa, deinde, an per ista verba. A. prohibitum sit omnibus Sacerdotibus novas Missas celebrantibus, ad Offertorium ante Altare stantibus versus populum, aliquas eleemosynas, & oblationes, de quibusvis rebus fiant, à sponte dantibus accipere, & an idem prohibeatur parochis, & alijs Sacerdotibus? At sanctissimus Dominus noster audit à relatione Congregationis Concilij, declaravit, licet Sacerdotibus novas Missas celebrantibus, vertere se tantum in medio altaris ad populum, & accipere oblationes, non autem circumire Ecclesiam, hæc de causa B. SS. D. N. declaravit parochis permittendam esse consuetudinem, prout inolevit, cæteris autem Sacerdotibus prohibendum.

Tertiò, an sit necessarium, ut Missa celebretur præsentibus multis?

Respondetur, quòd licet Canon, hoc quoque, de consecr. dist. 1. dicat, quòd saltem duobus præsentibus, tamen ibi gl. in ver. ipse tertius, & Nav. conf. 6. de corp. vir. tenet, quòd potest Sacerdos solus celebrare, & ita credo, quòd in primitiva Ecclesia faciebant Sancti interdum in desertis, & speluncis, præsertim in persecutionibus per cryptas, ac cæmeteria, domosque privatas.

Quartò, an in Missis solemnibus potest fieri collecta pro defunctis?

Respondetur, quòd sic stante causa, nisi in solemnitatibus magnis, Nav. conf. 9. n. 10. de celebr. Miss.

Quintò, an Ordinarius possit admittere presbyterum peregrinum ad celebra-

lebrandum cum dimissorijs vetustioribus, per decennium?

Respondetur ex Nav. *conf. 1. nu. 16. de cler. peregr.* quod non, nisi justificentur literæ per aliqua adminicula.

Sextò, an Episcopus tam Romæ, quam extra suam diœcesim, possit celebrare Missam extra locum sacrum, juxta *c. si. de privil. lib. 6.*

Respondetur, quod non, nisi in sua diœcesi, & eandem celebrandi licentiam potest dare Sacerdoti celebraturo, etiam intra suam diœcesim, Nav. *conf. 5. de privil.*

Septimò, multis in locis sunt erecta altaria privilegiata, ex quibus ex concessione summi Pontificis per celebrationem Missæ pro anima defuncti liberatur ejus anima à purgatorio, dubitatur an requiratur, quod Missa sit pro defunctis, an sufficiat qualibet Missa etiam de Sanctis?

Respondetur affirmativè, modò celebratur in dictis altaribus, & applicetur pro anima illius, pro quo celebratur, ita Navar. *conf. 37. de pœn. & remiss.*

Octavò, an Sacerdos induendo se vestibus sacerdotalibus pro Missa celebranda, teneatur dicere orationes, quæ in Missali ordinatæ sunt, ut dicantur à Sacerdote, dum induitur?

Respondetur ex Navar. *conf. 3. de celeb. Miss.* quod sic, sub pœna peccati mortalis, quod ego non admitterem cum tanto rigore, tum quia ipse fundatur in duobus, primo, in rubrica dicente, quod secundum ejus tenorem debeat Missa celebrari, secundo, in

consuetudine, & utrumque mihi videtur non concludere sub pœna peccati mortalis, non primum, quia rubricæ nō obligant ad peccatum mortale, nisi in essentialibus vel ratione contemptus, nec rubrica jubet ut dicantur orationes preparatoriæ in ipsa induitione, sed dat ordinem & seriem celebrandi, & quia in multis Missalibus non imprimuntur dictæ Orationes, ut ego vidi, etsi fuisset adeo necessariæ, utiq; in omnibus imprimerentur, nec secundū, nempe cōsuetudo id probat, cum non sit universalis: nam in Missalibus Dominicorum, & aliorum, qui non utuntur Missali Curie Romanæ, non sunt impressæ dictæ Orationes, prout à simili dicit Cajet. in *Sum. de Hor. Canon. cap. 2. & dixi in ver. Hor. Canon. §. 6. & vide rub. quæ incipit, Sacerdos celebraturus, §. ac primum & per omnia paramenta*, nihil dicit de orationibus, sed solum de modo, & ritu observando circa ipsam induitionē, & vidi multos presbyteros, & religiosos piæ mentis, non dicere dictas orationes, immo aliquos loco illarum dicere *Miserere mei Deus, Psal. 50.* & post Missā loco orationum, quæ in Missali ponuntur, ut verbi gratia trium puerorū, *Benedicite, Laudate,* &c. vidi multos doctos, & optimos religiosos, dicere Canticum, *Te Deum laudamus.* ergo his & aliis, quæ brevitatis causa omittuntur, videtur non esse ponendum jugum durum, ubi Dominus noster, cui sancta Ecclesia se conformat, ponit jugum suave.

Nonò, si quis habet aliquod beneficium, cui inest onus celebrandi Missam,

Missam, an intelligatur de celebratione quotidiana, ut singulis diebus teneatur beneficiatus celebrare Missam? Et videtur quòd sic, quia indefinita æquipollet universali, tamen oppositum est verius, ita Navar. *conf. 9. num. 5. de prab.* Immo si quis obligatus est ad quotidie celebrandum, non idèò quotidie tenetur, sed potest bis, vel semel in hebdomada quiescere, idem *loc. cit. & conf. 25. num. 2. & 3.* dat rationem, quia intelligitur salva decencia.

Decimò, an aliquis vivens possit sibi facere celebrari Missas, vel Officium defunctorum?

Respondetur, quòd sic, Nav. *conf. 9. de celeb. Miss.* modò non dicantur orationes, quæ monstrant aliquem jam mortuum, ut verbi gratia, *Inclina Domine*, ubi dicitur, *quem de hoc saculo migrare iussisti.* ratio est, quia committeretur mendacium in oratione.

Decimoprimò, an possit celebrari Missa cum capite tecto aliquo panno, ut vulgò dicitur barretino?

Respondetur primò, quòd si adest causa nota, putà frigoris, doloris, debilitatis capitis, quòd sic, si verò causa esset dubia, tunc de licentia Episcopi. Nav. *consil. 7. de celeb. Miss.*

Decimosecundò, quia dictum est, posse Episcopum minuere numerum Missarum ex decreto sacri Concilij, & quòd illud debet facere ex causa, petitur, quæ causæ potissimæ?

Respondetur, quòd diminutio reddituum, & augmentum pretii rerum ad victum necessarium, prout secundum diversitatem temporum pinguior-

res, vel minus pingues assignabantur dotes, Nav. *conf. 11.* nam ubi sui vicarius, & modo Minori, ubi sum Episcopus, reperi pro una Missa septimana qualibet fuisse relictos vigintiquatuor, vel duodecim, vel octo carlenos, quos ipse reduxi ad singulos carlenos singulas Missas cum moderamine, de quo superius.

MONIALES.

Primò, quæritur an in aliquibus monasteriis, ob aliqua impedimenta, non possit servari communitas vivendi juxta formam sacri Conc. *sess. 25. c. 2. de reform. reg.* Sed datur unicuique moniali tantum pro victu, & pro vestitu, ut si aliquid ei supererit, ut possit de eo ad libitum disponere?

Respòd. quòd id quod est reliquum, debet relinquere monasterio, & non distribuere pro libitu suo, Nav. *c. non dicatis, 12. q. 1. ver. addo 14.* & est rationabilis. nam illud datur ei pro usu, & non est sui juris distribuere, ut patet ex sacro Conc. *loc. cit. in d. c. non dicatis,* in litera.

Secundò, an moniales possint simul dormire associatæ cum sociis in uno lecto?

Respondetur negativè, ita habetur *in c. nec aliqua, 17. q. 1.* quòd ego temperarem, nisi adfit aliqua necessitas, putà, incommoditatis, paupertatis, infirmitatis, timoris, vel quid hujusmodi, juxta illud, *Va soli, Ecclesiast. c. 4.* tamen optimum est, ubi servari poterit ad evitandum evitanda, & ita ego